

“Lard weet bijna niets meer van zijn leven voor het ongeval.”

Lard had op 4 augustus 2019 een fietsongeval. Hij was op dat moment 22 jaar. Hij was net afgestudeerd (sociaal werk) en was aan het solliciteren bij de speelpleinwerking te Oudenaarde.

Samen met een aantal vrienden van de Chiro reed hij op een zaterdagavond na een fuif met de fiets terug naar het chirolokaal. Hij reed een helling naar beneden, werd over zijn fiets gekatapulteerd en kwam zwaar ten val, recht op zijn hoofd. Hij droeg geen fietshelm.

Hij werd met spoed geopereerd in het UZ Gent waar een hersenbloeding werd vastgesteld. Om de druk op zijn hersenen te verminderen werd een botluik weggenomen. Hij was weken in coma.

Na een paar weken kwam hij uit coma, maar kon niks meer. Hij moest alles opnieuw aanleren: leren slikken, leren zitten, leren stappen, leren praten,...

Na een tijd werd ook duidelijk dat hij globale afasie had. Hij begreep bijna niks wat tegen hem werd gezegd en kon zelf niet praten.

Hij verbleef een jaar lang in het revalidatiecentrum van het UZ Gent. Fysiek revalideerde hij redelijk goed. Hij kon opnieuw stappen en leerde zelfredzaam te zijn (naar toilet gaan, zichzelf wassen en aankleden,...). Taalbegrip en -productie waren echter nog heel zwak.

Na dat jaar revalideerde hij nog 3 jaar lang, 3 dagen per week, in het revalidatiecentrum Ter Kouter in Deinze. Naast kinesithérapie, ergotherapie en psychotherapie werd er volop ingezet op logopedie. Het taalbegrip van Lard is momenteel al heel wat verbeterd. De productie blijft nog moeilijk. Hij praat met woorden, korte zinnen, veel gebaren. Ook heeft hij een spraakcomputer. Lezen en schrijven lukt ook niet meer. Zijn karakter is nagenoeg niks veranderd, hij is nog steeds heel rustig. Soms raakt hij uiteraard gefrustreerd als het praten niet lukt.

Daarnaast heeft hij ook de symptomen van een NAH-patiënt. Hij kan moeilijk tegen drukte en is snel moe. Alles verloopt wat trager dan vroeger. Probleemoplossend denken is moeilijk en hij heeft dus steeds hulp nodig in niet-alledaagse of plots veranderende situaties. Hij heeft epilepsie, maar die is mits medicatie onder controle.

Hij volgt nog steeds logopedie en psychotherapie.

Hij doet vrijwilligerswerk in RVT De Samaritaan in Nukerke en basisschool De Talentenboog in Nukerke. Hij gaat ook 1 dag per week naar Het Ganzenhof in Avelgem (dagbesteding). Werken op de reguliere arbeidsmarkt lukt niet meer wegens het tempo en de taalstoornis.

Lard weet bijna niks meer van voor het ongeval en herinnert zich ook niet meer wie hij zelf was. Daarom spreekt hij nu over zichzelf als 'Lard 2.0'. Hij wil echter nog steeds vooruit en het is zelfs zijn droom om dit jaar deel te nemen aan een marathon.

**Het verhaal van Lard,
verteld door zijn moeder Sylvie**

Hersenletsel Liga
Samen voor mensen met NAH

Wist je dat?

... Lard en Sylvie zich echt willen inzetten om meer mensen een fietshelm te doen dragen? Lard werkte mee aan de opname van het filmpje voor de Dag van de Fietshelm met Sociaal Incapabele Michiel. En Sylvie verspreidde heel wat affiches in haar regio.

... Lard veel aandacht krijgt van vrouwen? Dat vindt hij fijn, want mannen willen op café gaan, maar dat is te druk voor Lard. Vrouwen zijn rustiger en geduldiger om mee te praten. Naast vriendinnen van vroeger die hij nog steeds ziet, zijn ook de logopediste, de psychologe, veel dokters en verpleegkundigen vrouwen.

... Lard zijn 'TV-debuut' maakte in Hersenletsel Teevee nr. 12? Thema: En plots kan je niet (goed) meer praten. Leven met afasie na een hersenletsel. Lard en Sylvie, zijn mama, zijn vanaf 6min.30 aan het woord / in beeld.

Lard en Sylvie

Dag van de **F**ietshelm

